

*Məhəmməd
Bəylər Aranlı*

VƏTƏN

Bax Araza, alov yağır, od yağır,
Gur suları heç durulmur, qan axır.
Köklənibdi sinən üstə, kaman hey,
Sənə qurban, mən əsgərin, Vətən hey!

O Naxçıvan, bu Astara, o Mərənd,
Övladların biri igid, biri mərd.
Döşlərindən süd vermişən, mənə sən,
Haqq-sayını itirmərəm, Vətən mən!

Obaların oyma-oyma çadırdı,
Sinən üstü gül-çiçəkli cıdırdı.
Övlad-uşaq yan yörəndə çətəndi,
Duz-çörəyim, var-dövlətim Vətəndi!

Oğulların Dədə Qordud, Xətai,
Babəklərin, Nəbilərin yox tayı,
Qoy yolunda şəhid olum, verim can,
Sən Günəşsən, mən şölən-Azərbaycan!

İGİDLİK

İgidlərin bəzəyidir kişilik,
Ürəyə hərarət, qəlbə təskinlik.
Düz ilqardı yanan cana sərinlik,
Kişilik bənzəyir bar ağacına,
Hər zaman ehtiyac var ağacına.

Xeyirxahlıq, yaxşılıqdan əl çəkməz,
Şər axtarmaz, haqq tapdamaz, qan tökməz.
Döyüzlərdə məğrur ölər, diz şökməz,
Kişilik bənzəyir bar ağacına,
Hər zaman ehtiyac var ağacına.

Dedi-qodu haram qatdı yuxuma,
Nə dedim ki, o qəlbine toxuna?!
Aranlıyam, hər kəsdiyim, bir loxma,
Kişilik bənzəyir bar ağacına,
Hər zaman ehtiyac var ağacına.

HƏSRƏT ÖTÜB

Fəsilər dəyişib, vaxt ötüb heyhat,
Xəyalən, bir azca, keçmişə qayıt.
Yatan ürəyimi silkələ oyat,
Həsret bitib, qovuşmağa az qalıb,
Sinəmdə alışan, telli saz qalıb.

Ərşə dirənibdi kədərim, tüstüm,
Nisgilim, hicranım, olubdu dostum.
Gözümün yaşından islanıb üstüm,
Həsret bitib, qovuşmağa az qalıb,
Sinəmdə alışan, telli saz qalıb.

Verib verəcəyim sənə canımdı,
Sökülən səhərim, bir də, danımdı.
Damarda axan qan sənə qanımdı,
Həsret bitib, qovuşmağa az qalıb,
Sinəmdə alışan, telli saz qalıb.

Aranlı ömrünü yara veribdi,
Əkdüyün güllərdən qönçə dəribdi.
Könlümün üstündə süfrə səribdi,
Həsret bitib, qovuşmağa az qalıb,
Sinəmdə alışan, telli saz qalıb.